

LEŅIŅA KAROGS

Izmaiņa laiks 1990. gada
29. marta.
Mazums 3. kap.

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS
UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRĀKS

Nr. 12 (6016)
OTRDIEŽEN,
1990. gada 30. janvāri

Līvānu pilsētas padomes sesija

Līvānu pilsētas jaunā sasaukuma Tautas deputātu padomes pirmā sesija sāka darbu 17. janvārī.

Sesijā apstiprinātais pilnvaras 48 pilsētas padomē ievēlētajiem deputātiem (divos vēlēšanu apgabalos izvirzītie kandidāti neleņeva nepieciešamo balsu skaitu).

Alzklāti balsojot, par Līvānu pilsētas Tautas deputātu padomes neatbīvoto priekšsēdētāju sesijā ievēlēts A. Pirtnieks — Līvānu zonālās slimnīcas galvenā ārsta vietnieks, par vīna atbīvoto vietnieku — A. Jelisejevs — profesionālo ugunsdzēsēju dajas šoferis.

Par pilsētas Tautas deputātu padomes revīzijas komisijas priekšsēdētāju ievēlēta S. Pudova — Līvānu PMK saimniecības daļas vadītāja.

Ar balsu vairākumu par Līvānu pilsētas Tautas deputātu padomes izpildkomitejas priekšsēdētāju deputāti ievēlēja J. Znotiņu.

25. janvārī sesija darbu turpināja. Tika apspriestas pilsētas padomes priekšsēdētāja, viņa vietnieka un sekretāres (par sekretāri ievēlēta N. Stivriške — Jersikas devīngadīgā skolas skolotāja) funkcijas.

Deputāti noklausījās pilsētas padomes pastāvīgo komisiju pro-

grammas (pavisam izveidotas septīnas pastāvīgas komisijas: kultūras, izglītības un sporta; ekoloģijas un veselības, aizsardzības, ekonomikas un finansu, darba resursu un migrācijas regulēšanas; pilsētas sociālās attīstības; rūpniecības, transporta un sakaru; tirdzniecības un saņēmējiem).

Pamatojoties uz darba grupas priekšlikumiem, izveidota tiesiskās kārtības un likumības nodrošināšanas pagaidu komisija.

Sesijā apstiprināti izpildkomitejas štati. Sakarā ar pilnvaru izbeigšanos no leņemamā amata atbrīvota pilsētas izpildkomite-

jas priekšsēdētāja vietniece V. Leine.

Izskatījuši skaitisko (9 cilvēki) un personālo izpildkomitejas sastāvu, deputāti ar balsu vairākumu apstiprināja pilsētas izpildkomiteju. Tās sastāvā: J. Znotiņš — priekšsēdētājs, G. Nīlova — izpildkomitejas sekretāre, L. Šeflers — dzīvokļu un komunālās saimniecības ražošanas apvienības direktora vietnieks, A. Nikitova — Līvānu 1. vidusiskolas direktore, A. Sopulis — pilsētas kultūras nama direktors, V. Kivlenieks — apvienotās katlu māju un siltumtiklu direkcijas iecirkņa priekšnieks (tātad «vietēja valdība» vēl ir trīs vakantas vietas).

Pilsētas padome apstiprināja budžetu 1990. gadam.

Pieņemti arī citi lēmumi:

□ izveidot pilsētas izpildkomitejā ekspertu un konsultantu grupu par Līvānu apbūvi.

□ noslēgt līgumu ar Daugavpils specializēto apvienību «Signalis», par ceļazīmu uzstādīšanu pilsētā.

□ Līvānu patēriņā biedrībai uzdots ar šī gada 1. marta ieviest talonus kafijai.

Pilsētas Tautas deputātu padomes sesijas nolemts turpmāk sasaukt katra mēneša pirmajā un trešajā pirmajā, sākot sesiju darbu plkst. 13.00 (pāri to deputātiem tiks paziņots iepriekš).

I. KOROLOVĀ

Deputāta kandidāte

Pagājušo svētdien uz pirmsvēlēšanu sapulci rajona kultūras namā ieradās ap 300 Preiļu pilsētas un apkārtējo clemu iedzīvotāju. Viņi pulcējās, lai izvirzītu kandidātu Latvijas PSR tautas deputātu vēlēšanām 160. Preiļu vēlēšanu apgabala.

Kā demokrātiski pienākas, ievēlēja sapulces vadītāju, sekretāru un balsu skaitīšanas komisiju.

Sapulces vadītājs A. Vučāns paziņoja, ka Preiļu pilsētas vēlētāju iniciatīvas grupa par deputāta kandidāti Latvijas PSR Augstākās Padomes vēlēšanām 160. Preiļu vēlēšanu apgabala ietekmēs Valentina Zeili, Latvijas Valsts universitātes docenti, ekonomisko zinātņu kandidāti. Viņa pēdējos gados piesaistījusi republikas sabiedrības uzmanību ar savu aktivitāti dzīves pārbūves procesos.

Valentīna Zeile sapulces dalībniekiem izklāstīja savu platformu, kurā galvenais ir: Latvijai un tās iedzīvotājiem jaagtūkši pašcīena, jāpārvērtē iedzīvotāju dzīves un izglītības ilmeņa strauja krišana, Latvijai jākļūst tiešām suverēnai valstij. Viņa atbildēja uz daudziem jautājumiem.

Atklāti balsojot, ar 278 balsīm «par» un 4 balsīm «attur» iedzīvotāju sapulce izvirzīja Valentīnu Zeili par deputāta kandidāti Latvijas PSR Augstākās Padomes vēlēšanām 160. Preiļu vēlēšanu apgabala.

J. AIZKALNS

- Apvienības «Lauktēhnika» fermu tehnisko apkopju stacijā viens no labākajiem darba darītājiem ir atslēdznieks
- Vasilijs Ivanovs (attēlā). Viņš strādā pie dzījumsūķu nomaiņas. Apvienībā jau nostrādājis trīsdesmit gadus.

J. SALNAVIEŠA foto

Par Latvijas PSR valsts gerboni, karogu un himnu

Kā jau tika ziņots, republikas vienpadsmīta sasaukuma Augstākās Padomes četrpadsmitā sesija pieņema lēmumu, kurā norādīts, ka tā uzskata par nepieciešamu mainīt Latvijas PSR valsts simboliku — atzīt par oficiālajiem valsts simboliem sarkanbaltssarkanu karogu, 1921. ga-

dā apstiprināto Latvijas Republikas ģerboni un himnu «Dievs, svēti Latviju!».

Piedāvājam fragmentus no valsts un nacionālās simbolikas darba grupas vadītāja vietnieka akadēmika JANA STRADINA zinojuma, ko viņš sniedza šajā sesijā, kas janvāra vidū notika Rīga.

Jautājums par mūsu republikas oficiālās simbolikas maiņu ir ļoti principiāls. Jau pērn tas ieskaņējās daudzās kolektīvās un individuālās vēstulēs. Var argumentēt pamato, ka pašreizējā republikas simbolika saistīs ar 1940. gada notikumiem Baltijā, ar staļiniskajām deformācijām, ka tā pieņemta bez jebkādas konsultēšanās ar tautu un republikas sabiedrību, un tagad, kad Latvija sāk savu ceļu uz suverēnitāti, tas ir anahronisms. Sabiedrība arvien plašāk iesaknojas apzināt, ka Latvijas Republikas iekļaušana PSRS sastāvā 1940. gadā nav bijusi likumīga, tātad vēsturiskie simboli «de jure» turpina pastāvēt.

Kopš 1988. gada vasaraš visplašāko tautas aprindu attieksme pret simboliem bijusi redzama skaidri un nepārprotami. Latviesu tautas nobalsojums būtībā jau ir noticis. Un gribu vēl piebilst, ka gan karogu, gan himnu ir atzinušas arī Latvijas tautu nacionālās kultūrbiedrības, tātad nekādas starpnacionālās kolīzijas šis jautājums nav izraisījis. Iebildumi pret Latvijas vēsturiskās simbolikas atjaunošanu nāk gan no labās puses — no konservatīvajiem spēkiem, gan no kreisās puses — no mūsu radikāliem. Vieni saka, ka šī simbolika esot nepieņemama kā buržuāziskās Latvijas simbolika, otrs teic, ka simboli pieņemšana būtu okupācijas varas legitimēšana, tos vāršot atzīt tikai tad, kad oficiāli būsot atzīta Latvijas Republika, un pagaidām tie varētu būt viegli neatkarības ciņas simboli.

Atļaujiet man izteikt savu viedokli pār to, ko izsaka valsts karogs. Valsts karogs izsaka to, ka pastāv valsts, pastāv valsts ideja, arī valsts suverenitāte. Sarkanbaltssarkanais karogs, kura vēsture meklējama jau 13. gadsimtā, atdzima pirmajā pasaules karā. 1917. gada pavasarī pēc Februāra revolūcijas tas kļuva par ciņas simbolu pār Latvijas valstiskumu — sākumā autonomijas, vēlāk neatkarīgas valsts veidā. Tas kļuva par Latvijas Republikas oficiālo simbolu, un arī pēc Latvijas iekļaušanas PSRS sastāvā līdz 1940. gada 25. septembrim palika valsts karogs. Jā, sarkanbaltssarkanais karogs ir Latvijas Republikas simbols, un noteikti tas ir vispār-

nacionāls Latvijas valstiskuma simbols.

Valsts karogs parasti nemainās līdz ar politiskajām norisēm, ar sabiedrīskās iekārtas maiņu, izņemot varbūt lielo monarhiju vai impēriju sabrukumu, kā tas bija Francijā, kad Burbonu karogu nomaiņīja «trikolors», Vācijā, sabrukot otrajai impērijai, kā arī Krievijā un Austroungārija. Austrumeiropas valstis pēc otrā pasaules kara tika saglabāti vēcie karogi, tikai reizēm papildinot tos ar šķietami laikmetīgu atribūtiku, ko tagad, kā mēs redzam, steidzami montē āra no karogiem.

Var iebilst, ka atšķirībā no Austrumeiropas valstīm Baltijas republikas 1940. gada nesaīgābāja savu neatkarību. Taču palūkosimies no citas puses. Suverenitātes atgūšanā nav vienreizējs akts, bet gan process, kura līdzdalībnieki un liecinieki mēs esam.

Mums vēl ir ļoti specīgi unitārās valsts piekrītei, kuriem pats republikas valstiskums šķiet fikcija. Ar kādu karogu lai Latvija reprezentējas ārzemēs, ja paralēli funkcione ī oficiālais sarkanīlī viļņotais un sarkanbaltssarkanais karogs? Tad ārzemnieki var domāt, ka pēdējais pārstāv tikai radikālo opozīciju, nevis tautas vairākumu. Atgādināšu, ka vācu okupācijas laikā Holandē, Beļģijā, Norvēģijā un Francijā tika ietoti attiecīgo valstu simboli, arī Čehoslovākijā pēc 1948. gada karogs nemainījās. Pat otādi, visur tas iedvesmoja ciņai par suverenitātes atjaunošanu. Manuprāt, karoga atjaunošana būtu kaut neliels solis uz priekšu, ar ko ciņa par Latvijas suverenitātes atgūšanu demokrātiskā parlamentārā celā varētu tikt legūt.

So soli var akceptēt katrs, kas atzīst Latvijas valstiskuma pastāvēšanu, neatkarīgi no viņa viedokļa par tās nākotnes statusu. Turklat karoga problēma manuprāt nav atraujama no himnas un ģerboņa problēmas. Tādēļ arī par tiem es gribētu teikt dažus vārdus.

Baumanu Kārļa «Dievs, svēti Latviju!» ir ne tikai oficiāls Latvijas Republikas simbols, bet arī tautas lūgšana, kas radusies pirmo Vispārējo dziedāšanas

svētku laikā 1873. gada un gadu gaitā iekarojusi latviešu tautas sirdi. Pašreizējai Anatola Liepiņa sacerētajai himnai, kurās pirmajā variāntā turklāt bija vārdi «Ar Staļinu sirdi mēs iesim mūžieni», patiesēm nepiemīt nedz himniskuma, nedz idejas spēks, un tās radio atskanojumi no rītiem ir izraisījuši drīzāk negatīvās emocijas nekā pacēlumus. Pirms pusotra gada pavidēja doma, ka varbūt būtu jāsacer gluži jauna himna vai jāakceptē par himnu „Daugavas abas malas”, taču tagad diez val tautas vairākums šādu lēmumu pieņems. Par himnu jāatlauj «Dievs, svēti Latviju!». Tāds būtībā ir vienīzīmigs Latvijas tautas vērtējums. Starp citu, himna nav Konstitūcijas jautājums, tās akceptēšana neprasītu divas trešdaļas balsu.

Taču himnu nevajadzētu šķirt arī no ģerbona. 1921. gadā akceptētais ģerbonis tik tiešām ir radies kā Latvijas Republikas simbols, kas, jāpiebilst, nebija pirmsmās Latvijas Republikas ģerbonis.

Sajā no heraldikas viedokļa nevainojami izveidotajā ģerboni parādīta arī Latvijas gadsimtu vēsture, tās kādreizējā novadu sašķeltību un atkalapvienošanās, arī tās saites ar kālmīnīzemēm, jo, starp citu, lauva ir nācis ar Vācijas, bet grifs — ar Polijas starpniecību no grieķu un latīnu tēlu pasaules. Ģerbonis un tā skaidrojums diemžēl nav tā iešakojies tautā kā karogs un himna. Turklat Latvijas Republikā, kā zināms, pastāvēja lielais ģerbonis, kurā valrogu ar simboliem turēja sarkans lauva un balts grifs, un mazais ģerbonis bez heraldikas zvēriem ārpuse. Lielo ģerboni drīkstēja lietot valsts prezidents un viņa pilnvarotās amatpersonas un iestādes, bet mazo — pārējās amatpersonas, kam bija tiesības uz valsts zīmogu. Mūsu vēsturiskajā realitātē būtu jānosaka šīs funkcijas. Tādēļ jāizstrādā nolikums par ģerboni.

Sie simboli, par kuriem es runāju, ir ne tikai mūsu pagatne un nākotne, bet arī mūsu tagadne, lai kāda tā būtu.

LATINFORM preses dienests

Par nākotnes Latviju domājot

Kāda būsi, nākotnes Latvija? Atbilde te ir viena: tāda, kādu to uzceļsim. Nākotnes Latvija atkarīga tikai no mums pašiem, no mūsu darba.

Mītinojuši, spriedelējuši, sapulces rikojuši un rezolūcijas pieņemusi esam daudz. Sākuši 1983. gadā un turpinājuši visu aizvadīto gadu. Tagad runu likam jābūt pagājušam. 1990. gadā noteikti jākļūst darba gādam.

Pārbūve uz priekšu virzās joti lēni. Ekonomikā pozitīvas iezīmes pat nav jūtamas. Kas gadu desmitiem grauts, postīts, no laistis un izsalmniekots, to ilk ātri jaunās sliedēs neicērzt.

Jā, ar resursiem bagātāk pa saules valsts Padomju Savienību novesta līdz ekonomiskam sabrukumam. Ari mūsu Latvija. Visu laiku kļaigājām par nemītigu augšupeju. Darbos šī «augšupeja» vainagojusies ar nemītigu lejupslīdi.

Lai izķījtu no krizes stāvokļa,

partija pasludina pārbūvi. Bet nav jāaizmirst, ka visu grīstē salaidusi tā pati partija, kural ar Konstitūcijas pantu piešķirtas valsts orgāna funkcijas, vadošā un vīrošā loma. No šim tiesībām partijas funkcionāri vēl nedoma attiekties.

Visu varu padomē! Sis spārnotais teiciens mūsu valstī tiek skandīnās jau 72 gadus. Bet tas ir tikai lozungs, ne isteniba. Visu laiku padomju valstī ir valdījusi partokratīja. Tā nav reķinājusies ar tautas un deputātu domām, visu laiku diktējusi un diktējusi, partijas funkcionāri teiktais ir bijis likums tautai.

Pērnā gada sākumā PSRS tautas deputātu vēlēšanas un nesen aizvadītajās vietējo padomju vēlēšanās partija «izgāzās» (visvairāk — mūsu rajonā), tās kandidāti nekļuva par deputātiem. Bet tas nozīmē, ka tauta valrs netic partijas solījumiem (tie dzīvi labāku nepadarā), neuzticas tai. Autoritāti tautā par-

tija var iegūt tikai ar reālu darbu. Bet darba pagaldām nav kaut algas partijas darbiniekiem tagad ir augstas.

Tautas vēlētajos orgānos ieplūduši svāgī spēki un gaisī prāti. Viņiem — vadit un virzit mūsu valsti. Tādēļ varu padomē nevis par 90, 95 vai 99,99% procentiem, bet absolūti visu.

Teicā: partijas plāni — tautas plāni. Tagad ir otrādi. Partijai jākalpo tautai. Un ne citādi.

Pārbūvi, lāpat kā visus iepriekšējos dzīves smagumus, uz savīm pieciem būs Jāzīnes tautai. Darba tautai. Bet tālā grūtajā mīslījā vajag gudru, tālredzīgu un Izdarīgu vadītāju. Vēl vairāk — vajag vadonu. Autoritāšu. Avangarda. Kuram tīcētu, sekotu, pārvēdotu pagrīmušo dzīvi. Vadoni meklējami pašā tautā, jāzīvirza no tās vīcus. Tie, kuriem pietiek godīguma, elastīguma, saprāta, pilsonības drosmes. Bez vadoniem tauta savā virzībā netes uz priek-

šu, nebus nākotnes Latvijas.

Saka: kur divi latvieši, tur trīs partijas.

Atzīst latvieša nacionālais ēdiens ir cits latvetis.

Jā, vienotības mūsu vīdū nav. Pat Tautas fronte. Bet kopīga valoda, uzticēšanās, saprāšanās, iestenojot pārbūvi, vajadzīga ne tikai starp latviešiem, bet starp visām Latvijā dzīvojošām tautām. Būsim vienoti!

Visu vērtību radītājs ir darbs. Bet val protam strādāt? Vairs neprotam! Izaugušas divas cilvēku paudzes, kas ištī nezīna darba tikumu. Zina nerakstītu likumu — nemit. Bet kā ir ar došanu?

Tātad — darbs. Un tikai darbs. Strādāsim nākotnes Latvijas labā! Visi kā viens. Un kā sev. Gatavu mums neviens uz paplātes neplenes. Ne brīvību, ne neatkarību, ne tiesisku valsti, ne cilvēka cīņu dzīvi.

Karogu vīcināšanas un runu laiks pagājis. Tagad — Darba Laiks. Visiem un ikvienam.

J. GURGONS

Arss un citi

Drebiet, Līvānu zaglēni un sīkie huligāni! Pamēģiniet tikai iekārot svešu mantu vai traucēt līdzpilsētu mieru, un, var gadīties, jutīsies Arsa varenos žoklis. Kā paši nojaušat, tas nebūs patīkami. Par to jau nācās pārīcīnātās Līvānu sakaru nodalas jauninājai pastniecīcei. «Nelaimēs gadījums darbā» — notikušo kvalificēja Līvānu medīki. Analogisku secinājumu izdarīja arī rajona iekārītu daļas ārpusresoru apsardzes nodalas prieķnieks P. Šcerbakovs, kurš veica dienestā izmeklēšanu. Valcāsiet — kāds te sakars ārpusresoru apsardzes nodalai? Vīcisējās. Jo pieminētais Arss (tāds 70 kilogramus smags zvērs) ir patrūšanas altu sugars suns, kura apgrūpēšana nodota milicijā kīnologam J. Sudnīkam. Un tiesī Arss ari sakoda sejā un gurnā meiteni pastniecīti, kuri jaarstējas stacionārā.

Patiēšām — nejedzīga nejaušība. Barošanas laikā parasti mierīgais Arss pēkši izmetās no aploka un izkrījēja savu agrākā saimnieka mājas pagalmā, kur uzbruka meiteņi — pastniecīcēji. Starp citu, dienesta sunim tas nav raksturīgi. Bet kas to iai zina, kas sunim nepatika. Arss, protams, klusē. Bet pastnieki uzrakstīja sūdzību izplīdkomitejai. Jo viņu pacetību nu bija gala Sakaru nodājas darbīnei minšadas adreses: Siguldas 5, Vidzemēs 11, Alejas 15, Zāja 16, Līvānu 5... Cetrkājainie māju sargi vlenā vietā saplēšuši pastniekam mēteli, citur ir tik agresīvi, ka līdz pasta kastītē netikt. Vārdu sakot, atkal jārunā par senu tēmu: ne visti līvānēj ievēro sunu turēšanas noteikumus. Attiecīgajiem orgāniem te vajadzētu pievērst savu uzmanību.

Bet tagad par notikumu manā pagalmā. Biju liecinieks gadījumā, kad maza meitenīte bēga no milzīga melna suna, skali kliedzot un raudot. Pilnīgi iespējams, ka sunim bija miernīcīgi nolūki. Bet — ja ne? Nācās mēteni glābt, bet pēc tam vēl jo projām izbailēs drebosu pavadīt līdz ieejai mājā.

Saskaitīsim, cik, lūk, tādūzvēru — Arsa cītsbrāļu — kļaino Līvānu mikrorajonos. Domāju, būs desmitiem. Kļainojumu sunu un ari kaku pilsētā netrūkt, un tikai tāpēc, ka nu jau vairākus gadus neviens nenodarbojas ar to izkeršanu. Bet pēc tradīcijas tas ir komūnāla dievnīca pienākums. Kādreiz bija noslēgti līgumi ar attiecīgu Daugavpils kantori, bet tagad to reti kāds atceras.

Ko darīt? Saut? Stingri aizliegt. Noindēt? Bet tad sekas var būt loti smagās, īpaši bērniem. Izēja viena — izķert ar tikliem. Bet tad, izrādas, vajadzīga vesela Komanda: kērāli, veteriņārs, «apbedīšanas birojs», «kapsēta». Jā, rūpju daudz, bet sunu pulku kļainošana ari nav pieļaujama. Dzīvokļu un komūnāla saimniecības rāzošanas apvienības direktors V. Līmaris solīja sājautājumu kopā ar pilsetas varas iestādēm atrisināt tuvākajā laikā Cerēsim, ka soļēz komūnālais dienests neplēvis.

Kās atūčas uz gadījumu ar Arsu, tad rajona iekārītu daļas ārpusresoru apsardzes nodalas vadība oficiāli atvainojas cietūsajai un sola apmaksāt slimības labu no nodalas līdzekļiem. Patlaban Arss leviētots speciāla boīķa Līvānu milicijas pagalmā un apkārtējām cilvēkiem viņš vairs nav bīstams. Tomēr secinājumi no šī aizgudījuma jāizdzara. Ceru, ka tā ari būs.

I. KOROLOVA

vecāku pēdās, un Maltas Trupi nenozudis no zemes virsas.

ATTĒLĀ: Onužānu ģimene (no kreisās) — Artūrs, māmiņa, Rasma, Ilga, Arvis un Indra. Tētis Voldemārs nav klāt — darbā.

J. GURGONA teksts,
J. SILICKA foto

Atgriežoties pie publicētā

Pagājušā gada 14. novembrī laikraksts «Lēpina Karogs» publicēja rakstu «Pāstrom lāgam», kura bija stāstīts par Daugavpils autoservisa uzņēmuma «Pēterne-

ku filiāles problēmām. 16. novembrī mūsu laikraksts iepazīstināja ar sastāsgumu, kas bija rādīties Aglonas dzelzceļa stacijā ogļu iekraušanā.

nisko apkopju stacijas pāreju uz saimniecisko patstāvību var tikt atrisināts tikai pēc rekonstrukcijas pabeigšanas un pilnas ražošanas jaudas sasniegšanas. Ar 1990. gada 1. janvāri paredzēta apvienības pāreja uz nomu.

Jautājums par tehnisko apkopju stacijas apgādi ar rezerves detalājiem atrisināts.

Nesaskapas, kas konstatētas ligumattiecībās starp uzņēmumu un tehnisko apkopju staciju, tuvakajā laikā tiks novērstas.

Otru atbildi, kas arī sagatavoja Ministru Padomes uzdevumā, parakstījis Baltijas dzelzceļa priekšnieks vietnieks V. Skrabe: «Aglonas dzelzceļa stacijā gada laikā plēnāk 18 — 20 tūkstoši tonnu kravas jeb 49 — 55 tonnas vidēji diennakti. Nemot to vērā, iekrāvēja mašīnistu izpelnīa gabaldarba apmaksas apstākļos būtu 60 rubļi mēnesi. Iekrāvēja TO-18 (maksā 20 tūkstošus rubļus) izmantošana būtu rentabla tikai tad, ja gada laikā kravu apstrādes apjoms ir 90 tūkstoši tonnu. Katru gadu Baltijas dzelzceļā saņem sešus iekrāvējus TO-18, bet sešas mehanizētās distance apkalpo 66 stacijas. Tādējādi iedalīt katrai

distancei vairāk par vienu iekrāvēju nav reālu iespēju.

1989. gadā Daugavpils iekraušanas un izkraušanas mehanizētajā distancei iedalīts viens jauns iekrāvējs TO-18 (Gulbenes stacija) un no vietejās agrorūpniecības apvienības nopirkti divi iekrāvēji K-701. Aglonas stacijai iedalīts iekrāvējs TO-18, kurš jau bija izmantots un patlaban nedarbojas rezerves detalātu dēļ.

Ogļu iekraušanai uz Aglonas staciju nosūtīts iekrāvējs no Rēzeknes stacijas. Uzturēt šata mašīnistu Aglonas stacijā nav iespējams, jo darbu apjoms nav liels un kravu apstrādes punkts nes zaudējumus. Lai organizētu kravu iekraušanu automāšinās, ieplānotajās dienās Daugavpils mehanizētā distance ir spiesta sūtīt iekrāvēja mašīnistu no sava Rēzeknes lecīrknai. Taīā pašā laikā iekrāvējam ir dīkstāvēs, jo vagonu, kuri jāizkrauj, nav dāudz, ar iekrāvēju kravu iekrauj tākai trīs automāšinās.

Daugavpils starprajonu kuriņām bāzes Preiļu ceha vadībai kopā ar mehanizētās distances administraciju nepleciešams noteikt optimālo automāšinu skaitu un ieplānot konkrētas dienas ogļu izvešanai no stacijas.

Baltijas dzelzceļa vadība uzskata, ka mērķtiecīgā un ekonomiski izdevīgāk būtu nodot kravu operāciju veikšanu Aglonas stacijā Daugavpils starprajonu kuriņām uzņēmumam.

Atbildes publicēšanai sagatavoja I. KOROLOVA.

Ģimenīte

Jā, tāda ir Onužānu ģimene. Mūsdienās visaf nepārsta. Pieci mazi ķipari — tādās tādās. Vecākajai meitai Indrai — 7 gadi (viņa mācas pirmajā klasē), Arturam — 5, Ilgai — 4, Arvīm — 3 gadi, bet pastarītei Rasmai apritejīs pusotra gadiņa. Māmiņai — 28 gadi.

Onužāni dzīvo parastās lauku mājās Maltas Trupos attālu no kohzoza «Galēni» centra. Kad bija dzīva bābe, viņa pieskaitīja mazuljus. Vecūki — Anita un Voldemārs varēja mierīgi strādāt tuvējā broileru fermā.

Ar šo gadu viens ir izmaiņijies. Voldemāru rāzošanas iecīrka jaudis ievēlēja par priekšnieku. Nu viņš augām dienām ir no ģimenes projām. Anita dzīvo pa mājām un audzīna mantiniekus.

Varbūt jaunie Onužāni tuvēs pie zemes, iēs savīt

Kultūras dzīve: informācija

SKAITLI UN FAKTI

Palūkosimies, kāds ir bijis aizvadītais gads lauku kultūras iestādēs. Visvairāk pasākumu ir bijis Alzkalnē, Aiglonā, Rožupē un Riebiņos.

Vietējās nozīmes izstādes ir rīkotas Alzkalnē, Galēnos, Rožkalnos, Vanagos un Rudzētos.

Plaši bērnu pasākumi ir notikuši Upeniekos, Alzkalnē un Jersikā.

Vislielākais pulcīnu skalts starp lauku kultūras namiem ir Upeniekos. Šeit 15 pulcīnos darbojas 168 dalībnieki, Alzkalnē — 195 cilvēki apmeklē 14, bet 110 aiglonieši — 11 pulcīni. Rudzētos strādā 11 pulcīni, starp tiem arī koris un deju kolektīvs, kuri prasa lielāku pieplūnēkā, piemēram, dālītājiem pulcīns. Veiksmīgi sajā jomā strādā Galēnu un Stabuļnieku kultūras darbinieki.

Par jaunatnes atpūtu rajonā qādā 15 diskotēkas.

Iz četri pūtēju orkestri: pa vienam abās pilsētās un Stabuļniekos, un Jersikā.

Kori ir Aiglonā, Jersikā un Rudzētos.

Kultūras iestādes organizē arī maksas kursus. Vislielākā piekrīsana ir latviešu valodas un sūšanās kursiem.

Kultūras darbu rajonā veic 4 cilvēki ar augstāku, divi no tiem ar speciālo izglītību, un 20 — ar vidējo speciālo, (9 no tiem strādā lauku kultūras namos un klubos. Par kultūras darbinieku kādiem ir nopietni jāpādomā Pelēču ciemā.

NĀKOTNES IECERES

Daugavpils zinātniski tehniskais jaunrades centrs «Proriv» izstrādās projektu bērnu mākslas un mūzikas centram Preiļos. Šeit vēlu sev atradis arī pilsetas bērnu bibliotēka.

Aiglonas bibliotēkas un grāmatnicas jauno ēku veidos mūsu rajona arhitekti. Izraudzīta vieta — blakus kultūras namam.

VAI APMEKLESIM?

Februāra beigās un marta sākumā Rīgā notiks starptautiskais zēnu koru festivāls «Rīgas Doms-90» — pirmals šāda mēroga pasākums mūsu republikā.

Festivāla dalībnieki — populārie zēnu koru kolektīvi no Rietumeiropas un Skandināvijas valstīm: Stuttgartes zēni no VFR, «Cantate Dominis» no Beļģijas, kori no Francijas, Holandes, Somijas, Oslo zēnu koris «Sudrabas balsis» no Norvēģijas, poļu «Poznaņas laktīgalas», kā arī divi speciālo mūzikas vidusskolu koru kolektīvi — no Kijevas un Emīla Dārziņa Rīgas SMV zēni, mūsu Latvijas pārstāvji.

Cerams, ka mūsu rajona zēnu kori radīs iespēju apmeklēt šo starptautisko sarīkojumu.

PIRMĀS SAJĀ GADA

Notika rajona-kultūras darbinieku diu dienu seminārs — pirmais jaunajā gadā. Pirmajā dienā klubu darbinieki un bibliotekāri noklausījās salīstošas lekcijas: «Saskarsmes psiholoģija», «Dziesmu svētki latviešu nacionālās kultūras kontekstā» un «Kalendārās ierašas». Tās notāsīja V. Karčenaja no Daugavpils un rīdzinieki G. Pupa un E. Olupe.

Par kultūras dzīves aktualitātēm runāja M. Līvdāne, J. Priķule un J. Elduka. Tika pārrunāts masu pasākumu plāns jaunajam gadam.

Otrajā dienā rajona kultūras darbinieki iepazīnās ar Līvānu kultūras iestādēm, sevišķi uzmanību pievēršot pilsetas kultūras namam. Šeit piederētās A. Ziemele un A. Sopulis. M. Dublīnina sniedza konsultāciju Dziesmu svētku noritmējuma veidošanā.

V. ROMANOVSIS

LENNIA KAROGS

MĒSU ADRESĒ:
222250, Preiļi,
Kāpinaču iela 1.

Sports

Sports

Galda teniss — atkal Preiļos

Latgales individuālais čempionāts galda tenisā atkal notika Preiļos. Uz sacensībām ierādās vairāk nekā trīsdesmit dalībnieku. Protams, preiļieši ne tikai uzņēma Latgales novada spēcīgākos sportistus, bet arī paši gatavojās šīm atbildīgajām sacensībām.

Kā allaž, formā bija šī sporta veida entuziasti V. Limanis, J. Sišlo. Uz šo sportistu pleciem

gūlās arī sacensību organizēšana.

Par individuālā čempionātu uzvarētāju kļuva Daugavpils pilsetas sporta biedrības «Daugava» pārstāvis V. Pučkova. Voldemārs Limanis — otrajā vietā.

Ari steviešu konkurencē nepārņētas palika Daugavpils pilsetas spēlētājas G. Kokina, A. Sevcova un T. Pučkova. Sāda pat aīna atkārtojās dubultspēles.

kur par Latgales čempionātu kļuva G. Kokina un L. Guļanička. Mūsu spēlētājam V. Limanim un J. Sišlo — atkal otrā vieta.

Vienlaikus risinājās arī Latgales atklātais čempionāts. Interesanti piebilst, ka šo sacensību sponsoru bija žurnāls «Katoju Dzefve» un informatīvais biltens «Moras Zeme». Sacensībās piedalījās vairāki republikas spēcīgākie galda tenisisti. Par

čempionāta galveno balvu ipašniekiem kļuva smiltenietis J. Silīniš un rīdzinieks (LVU) sportiste G. Kuzmina. Dubultspēlēs — O. Kurtuzova, G. Kuzmane (LVU), U. Dumbriško, A. Čebiks (RVR). Jauktajā dubultspēlē veiksmīgākā bija J. Silīniš un O. Kurtuzova.

A. VELDRE

Volejbola turnīrs

Mēnesi Preiļu BJSS sporta zāle valdīja volejbols. Turnīra pieteicās 8 vīriešu un 7 sieviešu komandas. Kopumā jāteic — bija interesanti. Par to pārliecīnājās tie līdzījutēji, kuri vakaros atrada laiku uzmundrināt volejbolistus.

Komandu veidošanā valdīja absolūts brīvprātības princips. Tāpēc līdzās tradicionālajiem kolktīviem (starpsaimniecību celtniecības organizācija, agrofirma «Sarkanais Oktobris», «Lauktechnika») izveidojās jaunas komandas — «Chaoss», «Dzeltenie pastnieki». Ipaši jāatzīmē Rudzētu un Silājānu apvienotā komanda, — šie vīri ne tikai regulārt mēroja ceļu uz Preiļiem, bet arī lieliski sapratās uz laukuma.

Komandas vispārīms sacentās apakšgrupās, un pēc tam atkarībā no ieņemtās vietas tika noskaidroti ceturtdaļfinālu pāri. Sieviešu apakšgrupā pusfinālā ieķēlā agrofirmas «Sarkanais Oktobris», bērnu un jaunatnes sporta skolas, Preiļu 1. vidusskolas un komandas «Ceriba» pārstāvēs.

Vīriešu konkurencē tas pats izdevās «Lauktechnikas», agrofirmas «Sarkanais Oktobris», BJSS un «Dzeltenie pastnieki» komandām.

Pusfinālā beidzās ar šādiem rezultātiem — sievietes: agrofirma — «Ceriba» 3:0, BJSS — Preiļu 1. vidusskola 3:0; vīrieši: «Lauktechnika» — BJSS 3:1, agrofirma — «Dzeltenie pastnieki» 3:0.

◆◆ Volejbola turnīra uzvarētāji — agrofirmas «Sarkanais Oktobris» vīriešu komanda.

B. KIVLENIEKA foto

Sieviešu turnīra finālā par uzvarētāju kļuva bērnu un jaunatnes sporta skolas komanda 3:0.

Vīriešu finālpāle pagājušā gada pilsētas čempioniem — «Lauktechnika» volejbolistiem — pret stājās Jāņa Belousova vadītā agrofirmas «Sarkanais Oktobris» komanda. Sogad labāk

spēlēja agrofirmas volejbolisti.

Turnīra noslēgumā noteicām labākos spēlētajus un simboliskās izlases. Šo godu ieguva N. Novikova (BJSS), J. Belousova un S. Skorina (agrofirma), I. Gavare un L. Bogatiņeva («Ceriba»), A. Gorina (patrētāju biedrība), no vīriešiem — J. Sniepusts un I. Meluškāns (agrofirma), S. Iljins

un D. Cvetkovs («Lauktechnika»), O. Hlebnikovs («Dzeltenie pastnieki»), V. Jevdokimovs (BJSS).

I. BABRIS, sacensību organizators (Honorāru lūdzu pārskaitīt Preiļu pils atjaunošanai.)

Redaktors P. PIZELIS

PAZINOJUMS

Preiļu rajona jaunā sasaukuma Tautas deputātu padomes pirmā sesija turpinās darbu nevis 2. februārī, kā bija nolemts iepriekš, bet gan 5. februārī plkst. 10.00, rajona izpildkomitejas zālē.

PĀRDOD automašīnu VAZ-2101. Tālrnis 23772, zvanīt pēc plkst. 18.00.

PĀRDOD sienu Kolhozā «Nākotne» Kažos. A. Slujevs.

TV VILNA

30. janvāris

18.00 — Dokumentāla filma, 18.20 — Zinas, 18.25 — Zinas krievu valodā, 18.30 — Deputātu kandidātu tribīne, 19.00 — Eiropas kausa izcīņa basketbolā, «Zalgiris» — «Makkabi» (Izraēla), 18.00 — Dokumentāla filma, 18.15 — Cīlveks un zeme, 19.05 — Zinas, 19.10 — Zinas krievu valodā, 19.15 — Mūzika un skatuve, 19.50 — Deputātu kandidātu tribīne, 20.30 — «Labu nakti, mazuļi!» 21.00 — «Panoramā», 21.35 — Cienīsim vārdu, 21.40 — Lielvārdes rūpnieku asociācijā, 22.40 — Zinas.

31. Janvāris
8.00 — «Labītī» 8.25 — Cienīsim vārdu, 8.30 — Multiplikācijas filma 8.50 — «Veselība», 9.20 — Nacionālā skola, 10.20 — «Attiriba», 10.45 — Eiropas kausa izcīņa basketbolā, «Zalgiris» — «Makkabi» (Izraēla), 18.00 — Dokumentāla filma, 18.15 — Cīlveks un zeme, 19.05 — Zinas, 19.10 — Zinas krievu valodā, 19.15 — Mūzika un skatuve, 19.50 — Deputātu kandidātu tribīne, 20.30 — «Labu nakti, mazuļi!» 21.00 — «Panoramā», 21.45 — Atdzīmšanas vilnis, 23.10 — Zinas.

PREIĻU

SAKARU MEZGLS

paziņo, ka no šī gada 13. februāra tehnisku iemeslu dēļ tiek izmainīti ŠAURUMU ATS abonentu izsaukuma pirmie divi cipari, t. i., iepriekšējie numuri 655XX izmainās uz 135XX.

Piemēram:

iepriekšējais numurs — 65532, jaunais numurs — 13532.

Izsakām dziļu līdzjūtību Antonīnam Novikovai un viņas ģimenes sakarā ar MATES un VECMAMINAS nāvi.

Mājas kaimiņi

KOOPERATĪVS «GARDUMS»

iepērk par līgumcenām cūkgāju, bekonu, liellopu gaļu.

Kooperatīva adrese: Silājuņu ciems, desu cehs. Telefons 57769.

Kam tu sedzī, velēniņa, Miļa bērna augumīnu, Tēvu, māti sāpināji, Līdz pat mūža vākaram?

(T. dz.) Sērojam kopā ar Arvīdu Ančānu ģimeni, no MEITINAS uz mūžu atvadoties.

Kolhoza «Ezerciems» šoferu kolektīvs

Vienmēr, kad es dienu sāķu, Pieminēšu tevi, māti!

(Z. Purvs)

Skumju brīdi esam kopā ar Mariju Gilzdeni, MATI smilteinē aizvadot.

Līvānu stikla fabrikas kolektīvs

Sanem, labā zemes māte, Vienu sīru māmīlīti. Apsedz viņu silti, silti Savām smilšu vilījām.

(T. dz.)

Izsakām līdzjūtību VERONIKAS BOGDANES tuviniekam, no viņas uz mūžu atvadoties.

Padomju saimniecības «Rudzāti» administrācija, arodkomiteja

Tu esi katram tikai viena, Pie kuras kā pie saules bērni turas klāt, Un tāpēc ir tik grūti, zalām skujām birstot, Uz mūžu smagai zemei atdot, māt.

(M. Bārbale)

Izsakām dziļu līdzjūtību Rūdolam Pūčtim sakārā ar MATES nāvi.

Līvānu eksperimentālās biokāmiskās rūpniecības kolektīvs

Apsedz mani, tēvs, māmīņa, Baltām smilšu vilījām, Maz jūs mani auklējuši Savām milām rociņām.

(T. dz.)

Dalām sāpju smagumu ar Arvīdu Ančānu ģimeni, no MEITINAS Ilonas uz mūžu atvadoties. Kolhoza «Ezerciems» kolektīvs

● REDAKCIJAS TĀLRUNI: redaktors — 22059, redaktora vietniece izdevumainā krievu valodā — 22154, atbildīgā sekretāre — 21996, partij